

פרק סא·

יערות·

פרק סא·

סקודות

מס' 5 לש' 1926
מס' 8 לש' 1928
מס' 30 לש' 1934

פקודה הבאה להגן על היערות וליצור ולנהל מקומות מיוחדים ליערות.

[1 במרץ, 1926]

1. פקודה זו תקרא פקודת היערות.

השם הקצר

חלק א· — הקדמה·

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„בקר” פירושו פר, שור, פרה, עגל, תאו, סוס, סיה, פרד, חמור, אתון, גמל, כבש, עז, חזיר, הם וולדותיהם;

„אדמת יער” פירושה כל אדמה הנטועה אילנות, אחד הגדלים בדרך הטבע ואחד הנטועים בידי אדם;

„פקיד יערות” פירושו כל פקיד שיתמנה מזמן לזמן מטעם הנציב העליון להוציא לפעל כל מטרה ממטרות פקודה זו אם על ידי שיכנהו בשמו או בשם משרתו;

„תוצרת יער” פירושה הדברים דלקמן כשהם נמצאים באדמת יער או כשהם מובאים משם —

קורות עץ, פחם עץ, שרף, נטף, גוטפרשה, שמן עצים, משחה טבעית, עשבים, מטפסים, עצי סכך, עלים, פירות, זרעים, שרשים, קלפת עץ, ליפים, קנים, וכל חלקים אחרים או תוצרת מן האילנות והצמחים, כבול (Peat), שכבת האדמה העליונה ומחצבים, פרט למחצבים בגדר כל פקודה המסדירה את ענין ניצולם של מחצבים;

„עץ פרי“ פירושו כל עץ נושא פרי שמגדלים אותו לצרכי בית וכל עץ שנוהגין להרכיב אותו;

„אדם“ כולל חברה, התאגדות או אגודה או כל עדת כפר או עדות כפר;

„ליטול“, בקשר עם תוצרת יערות, כולל כריתת קורות עץ או נטילתן וקיצוזה. צבירתה, לקיטתה והעברתה של כל תוצרת יער אחרת;

„קורות עץ“ כוללות אילנות שנפלו או שנכרתו וכל עץ בין שגזרוהו או הקציעוהו לאיזה דבר ובין שלא גזרוהו או הקציעוהו לאיזה דבר;

„אילן“ פירושו אילנות בכל פרקי גידולם, ודקלים, חורן, שיחים, זרדים וגזעים.

חלק ב. — אזורים מיוחדים ליערות.

3. יכול הנציב העליון, במנשר * שיפורסם בעתון הרשמי, להעמיד כל הגדרת אזורים מיוחדים ליערות אדמות יער שאינן רכוש פרטי להשגחתה ולהנהלתה של הממשלה כאזורים מיוחדים ליער, ומשנתפרסם המנשר תחולנה הוראות פקודה זו על כל אדמות היער המפורטות בו.

4. (1) שום זכות באזור המיוחד ליער או על אזור כזה, שנהנו ממנה אין להעביר כל זכות מבלי אשור בפעם הראשונה מאז חדש יולי 1920. ואילך, או שיהנו ממנה מכאן ולהבא, אין לראותה כזכות שנרכשה כהלכה אלא אם כן נרכשה במתנה מאת ממשלת פלשתינה (א״י) או עפ״י חוזה שנחתם על ידה או בשמה.

(2) אסור להעביר שום זכות באזור מיוחד ליער או על אזור כזה בדרך מתנה, חכירה, משכנתא או בדרך העברה אחרת מבלי אשור מאת הנציב העליון:

בתנאי שאם היתה זכות כזאת מחוברת לקרקע או לבנין אפשר למכרה או להעבירה בדרך אחרת יחד עם אותו בנין או אותה קרקע מבלי אשור כזה.

חלק ג. — הנהלת אזורים מיוחדים ליער.

5. לא יעשה אדם בעצמו ולא יגרום לאחר שיעשה ולא ירשה מעשים, שאסור לעשותם באזורים מיוחדים ליער ביודעין לכל אדם שיעשה את אחד המעשים דלקמן בכל אזור המיוחד ליער

* עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

אלא בהתאם לתנאי רשיון שניתן עפ"י פקודה זו או בתוקף הוראות סעיף 6.
דהיינו —

- (א) ליטול תוצרת יער ;
- (ב) לעקור אילן משרשו, לשרפו, להסיר את קליפתו או את עליו או להשחיתו בדרך אחרת ;
- (ג) להבעיר כל עשב או דשא או להבעיר אש מבלי לנקוט באמצעי זהירות מספיקים כדי למנוע את התפשטותה ;
- (ד) להעלות עשן, או להבעיר אש בכל חלק מחלקי האזור המיוחד ליער שהעשן או הבערת האש אסורים בו עפ"י צו מאת הנציב העליון, או בזמן שהעישון או הבערת האש אסורים בהם ;
- (ה) לרעות בקר או לתת להן להכנס לגבול האזור המיוחד ליער ;
- (ו) לחפור או להבקיע או לחרוש את האדמה ;
- (ז) להכנס לגבול כל חלק של אזור המיוחד ליער כשכניסה זו אסורה עפ"י צו מאת הנציב העליון או שהיא אסורה למשך איזו תקופה המפורטת בצו מאת הנציב העליון ;
- (ח) לבנות כל סכר על פני כל נהר או לעצור באופן אחר את זרמו של כל נהר או נחל ; או
- (ט) לגור בכל אזור המיוחד ליער או להקים בו כל בנין.

6. שום דבר האמור בסעיף 5 לא יאסור את צבירתם והעברתם של עצים ושיחים יבשים מאזורים מיוחדים ליער, פרט לאזורי יער סגורים, על מנת שאותם עצים ושיחים ישמשו כעצי בערה בלבד לתושבי כפרים שהסכינו לספק לעצמם צרכם זה מן היערות הסמוכים לכפרם, ובלבד שאותם תושבים לא יעבירו משם שרשים או גזעים ולא יכרתו עצים מחוברים לקרקע ולא יקצצו ענפים.

צבירת עצי בערה
מותרת

7. תושבי כפרים שקבלו עד עתה תוצרת יער, פרט לעצים ושיחים מתים ויבשים שנצברו בהתאם לסעיף הקודם, בתוקף כל זכות חוקית או מנהג,

כפרים הזקוקים לתוצרת
יער, פרט לעצי בערה, יפנו
בבקשה כמותנה בסקודה

מאזורים המיוחדים ליער בתוך תחומי כפרם או סמוך לו, לצרכי בנין בתים ולצרכי בית חקלאות, יוכלו להוסיף ולהשתמש באותם זכויות או מנהגים, בהתחשב עם התנאים הבאים —

(א) עליהם להגיש לפקיד היערות בקשה בכתב בדבר מתן רשות לצבור תוצרת יער כזאת, והבקשה תהא נתמכת בהצהרה מאת המוכתר האומרת שהבקשה היא הוגנת.

(ב) הבקשה תכיל את הפרטים הבאים —

(i) כמות תוצרת היער הדרושה, מינה ומהותה;

(ii) לצורך מה היא דרושה;

(iii) מהיכן רוצים לקבלה; וגם

(iv) כמה זמן דרוש כדי להעבירה ממקומה;

(ג) לאחר שתערך חקירה ודרישה כהלכה ותובא בחשבון שאלת קיומו של היער, ייענה פקיד היערות לבקשה או ידחנה, כלה או מקצתה. ואם נענה לה, יתן רשיון בטופס הקבוע;

(ד) על בעל הרשיון להראות את רשיונו לבקורת מדי הדרשו בכך ע"י שוטר או פקיד יערות או פקיד אדמיניסטרטיבי;

(ה) אם אין בעל רשיון ממלא אחרי התנאים שנקבעו או אם אינו עושה כל מעשה שנקבע ברשיון, יכול פקיד יערות לבטל את רשיונו ואפשר להפקיע מידיו את תוצרת היער שביחס אליה לא מלא את התנאים או לא עשה את המעשה;

(ו) יכול פקיד יער למכור כל תוצרת יער שהופקעה עפ"י סעיף זה ודמי מכירתה יזקפו לזכות הממשלה.

8. פקיד יערות יכול לתת רשיון בו ירשה להוציא תוצרת יער שלא מיצוי תוצרת יער ע"י אנשים אחרים ולמטרות אחרות אשר יפורטו באותו רשיון.

9. כל הנהנה מאיזו זכות שהיא באזור המיוחד ליער שפרצה בו אש, ותושבי כל הכפרים בגבול חמשה קילומטרים ממקום האש, חייבים לסייע בכבוייה. מי חייב לסייע בכבוי דלקות

10. למרות כל האמור בפקודה זו, יכול פקיד יערות לתת רשיון להרשות בו את תושבי הכפרים או את בני השבטים הסמוכים לאזורים המיוחדים ליער לרעות בהם את בקרם בתנאים אלה — הוראות בנוגע לזכויות מרעה

(א) בכל שנה ושנה לא יאוחר מיום ידוע שיפורסם במקום ע"י פקיד היערות, יהא על מוכתר כל כפר או על שיד של שבט הרוצים לרעות את בקרם, להגיש לפקיד היערות הודעה בכתב המתארת את מספרו וטיבו של הבקר, והמקום בו הם רוצים לרעותו, ואם יש שטחים מתאימים. יוכל פקיד היערות ליתן רשיון בטופס הקבוע אשר יתאר את השטחים שמותר לרעות בהם את הבקר ולקבוע את הזמן שבו יוכלו הבקר לרעות ;

(ב) בקר השייך לתושבי איזה כפר או שבט יעמוד להשגחתו של רועה אשר ישא אתו תמיד את הרשיון הנוגע לאותו בקר, ועליו להראותו כשידרש בכך ע"י פקיד יערות או שוטר או פקיד אדמיניסטרטיבי.

11. יכול פקיד יערות עפ"י הכרעת דעתו ליתן רשיונות לאנשים, מלבד לאלה הנזכרים בסעיף הקודם, לרעות בקר באזור המיוחד ליער ובלבד שישלמו את המסים הקבועים וימלאו אחרי התנאים שיפורטו ברשיון. הוראות בנוגע למרעה בקר של זרים

12. כל מקום שהוכחה תביעה לבעלות על אדמת יער שהיתה נתונה להשגחתה ולהנהלתה של הממשלה כאזור מיוחד ליער, הרי כל הכנסה שנתקבלה מתוצרת היער של האדמה לפני שנקבעה הבעלות אין לגבותה חזרה מאת הממשלה. תוצרת יער שהוכחה עליה זכות בעלות פרטית

חלק ד. — אזורי יער סגורים.

13. אם נראה כי רצוי לאסור על הקהל להכנס לאזור המיוחד ליער או לחלק הימנו, לצורך שמירה מעולה יותר על קיומו של היער או לשם הגנה על העצים הרכים או לכל מטרה אחרת, יכול הנציב העליון בצו * להכריז את היער, שמקומו ותחומיו יתוארו באותו צו, או כל חלק הימנו, כאזור יער סגור, ואם אותו יער או חלק הימנו נמצאים בתחומי אדמת כפר, צריך להדביק מיד בכפר העתק מן הצו. אזורי יער סגורים

מס' 30 לש' 1934

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.